

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24CoCsp/74/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2317217626
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Spálová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2317217626.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Spálová a sudcov: JUDr. Andrea Dudášová a JUDr. Dominika Horváthová, v spore žalobcu: Sociálna poisťovňa, so sídlom v Bratislave, so sídlom ul. 29. augusta 8, Bratislava, IČO: 30 807 484, proti žalovaným: 1. A. B., nar. XX.X.XXXX, adresa C. C., D. XXX/X, 2. E. B., nar. X.X.XXXX, adresa tamtiež, obaja v konaní zastúpení advokátkou: JUDr. Eva Skačániová, so sídlom Dunajská Streda, Korzo Bélu Bartóka 789/3, o zaplatenie 39.485,58 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaných proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda, č.k. 15Csp/258/2017-628 zo dňa 9.8.2022 - v rozsahu vyhovujúceho výroku I. a výroku II. o náhrade trov konania, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu vo vyhovujúcom výroku I. a vo výroku III. o náhrade trov konania **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovaným 1 a 2 v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

Napadnutým, v poradí už druhým rozsudkom, prvoinštančný súd čiastočne vyhovel žalobe, keď vo výroku rozhodol nasledovne:

I. Žalovaní v 1/ a 2/ rade sú povinní zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu vo výške 7 283,85 Eur, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, pričom plnením jedného zo žalovaných zaniká povinnosť plniť druhému v rozsahu tohto plnenia.

II. V zvyšnej časti súd žalobu zamietá.

III. Súd žalovaným priznáva právo na náhradu trov konania v rozsahu 82%.

Pri rozhodovaní sa prvoinštančný súd opieral o skutkový stav ako vyplynul z vykonaného dokazovania, keď ustálil, že dňa 19.4.2011 žalovaní 1/ a 2/ v čase cca o 14.30 hod. v obci Hoste v areáli miestnej živnostenskej farmy pri elektrickej bariére oplotenia ohrady slúžiacej pre výbeh teliat, po predchádzajúcej slovnej výmene názorov, spoločným konaním fyzicky napadli poškodeného F. G. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XX, tým spôsobom, že žalovaný 1/ silno sotil rukami poškodeného do hrudníka, následkom čoho neudržal rovnováhu a spadol na elektrické bariérové oplotenie za sebou, na ktorom sa zachytil rukami, keď k poškodenému pristúpil žalovaný 2/ a päťami rúk opakovane asi 3x udrel poškodeného do oblasti tváre, konkrétne úst na ľavej strane a oblasti nosa, pričom sa poškodenému podarilo zachytiť obe ruky útočníka, následne žalovaný 1/ niekoľkokrát nohou kopol poškodeného do somatickej oblasti vrátane nôh. Spoločným konaním žalovaného 1/ a žalovaného 2/ bola poškodenému spôsobená ľahká ujma na zdraví v podobe drobných tržných rán v strednej tretine hornej a dolnej pery, pohmoždenie pravého predlaktia s opuchom, pohmoždenie s opuchom ľavej strany tváre v mieste nad jarmovou kosťou nad ľavou očnicou pred ľavou ušnicou, pohmoždenie

pravého bedrového zhybu, krvácanie z nosa vplyvom pohmoždenia, ako aj pohmoždenie ľavej očnej gule s opuchom sietnice a podliatinou dolného viečka, zlomeniny korúnok oboch horných prvých rezákov, podvrtnutie krčnej chrbtice. Rozsudkom Okresného súdu Galanta, sp. zn. 29T/255/2013, zo dňa 18.01.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 15.11.2016 v spojitosti s uznesením Krajského súdu Trnava 3To/74/2016 zo dňa 15.11.2016, boli žalovaní uznaní vinnými z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona. V súvislosti s úmyselným ublížením na zdraví, ktorého sa podľa cit. rozsudku dopustili žalovaní spoločným konaním, sa poškodený stal dočasne práceneschopným od 20.04.2011 do 12.07.2011. Túto udalosť nahlásil zamestnávateľ poškodeného ako pracovný úraz. Poškodený od 18.4.2012 bol posudkovým lekárom Sociálnej poisťovne uznaný invalidným s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o 45%. Podľa vyjadrenia posudkového lekára zo dňa 14.3.2017 invalidita poškodeného v plnej miere súvisela s pracovným úrazom, ktorý utrpel dňa 19.4.2011. Následne od 6.9.2013 bola miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť poškodeného zvýšená o 10% v dôsledku iných zdravotných postihnutí, pričom táto skutočnosť bola zohľadnená aj pri stanovení výšky vzniknutej škody. Sociálna poisťovňa, pobočka Galanta v súvislosti so zdravotným poškodením, ktoré poškodený utrpel dňa 19.4.2011, vyplatila poškodenému nasledujúce dávky sociálneho poistenia: nemocenské dávky za obdobie od 30.04.2011 do 12.07.2011 vo výške 1.336,40 Eur, invalidný dôchodok za obdobie od 18.04.2012 do 05.10.2015 vo výške 13.429,58 Eur, úrazový príplatok za obdobie od 20.04.2011 do 12.07.2011 vo výške 830,30 Eur, úrazová renta za obdobie od 13.07.2011 do 31.12.2015 vo výške 12.059,30 Eur, náhrada za bolesť vo výške 3.655 Eur, náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 8.175 Eur. V zmysle ustanovenia § 238 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov, Sociálna poisťovňa má právo voči tretím osobám na náhradu škody, ktorá jej vznikla výplatom dávok v dôsledku ich protiprávneho konania; výšku škody preukazuje Sociálna poisťovňa potvrdením príslušnej organizačnej zložky Sociálnej poisťovne o výške vyplatených dávok. Na základe tejto skutočnosti žalobca výzvou č. 2/2017 a výzvou č. 3/2017 zo dňa 18.01.2017 vyzval žalovaného 1/ a žalovaného 2/ na uznanie a dobrovoľné splnenie povinnosti nahradiť škodu, poskytnutú poškodenému vo forme dávok sociálneho poistenia v celkovej výške 39.485,58 Eur. Na základe uvedených výziev bolo žalobcovi dňa 3.2.2017 doručené spoločné podanie žalovaného 1/ a žalovaného 2/, v ktorom odmietli uznanie a dobrovoľné splnenie povinnosti nahradiť celkovú škodu.

Súdom ustanovený znalec JUDr. Mário Straka posudok č. 166/2019 doručil súdu dňa 06.11.2019, v ktorom uviedol nasledovné závery: z hľadiska psychiatrického bol stres vyvolaný napadnutím v apríli 2011 F. I. D. (poškodeného) spúšťačom posttraumatickej stresovej poruchy (v texte aj PSP), na jeho špecificky (abnormne) štruktúrovanej histriónskej (pithiatckej) a emočne instabilnej osobnosti. Akýkoľvek stres vyššej intenzity môže byť u osobnostne predispozičnej osobnosti spúšťačom celej škály duševných porúch a ochorení, ktoré môžu v čase varíovať (jedna môže prechádzať, meniť sa na inú). Stres (hlavne vyššej intenzity) pôsobí ako promotér (spúšťač), iniciátor vývinu duševnej poruchy, akoby odomykal (teória kľúča a zámku) psychopatológiu duševnej poruchy, choroby, takejto osobnosti, pričom stres je kľúčom a osobnostná štrukturalizácia (tá je daná, osoba za ňu nemôže) je kľúčovou dierkou. Znalec sa nemieni a nevie sa vyjadrovať ku akejkoľvek kvantifikácii, číselnej, percentuálnej, atď. Psychiatria nie je matematika, ani exaktná veda, založená na newtonovsko-karteziánskej paradigme. Všetky prítomné a telesné ochorenia (aj u vyšetrovaného) spolu úzko súvisia, nemožno ich separovať, izolovať, posudzovať jednotlivo. Na vývin duševných porúch vyšetrovaného, z hľadiska psychiatrického, mal vplyv predovšetkým prítomný stres pri jeho napadnutí dňa 19. 04. 2011, samozrejme prítomné zranenia (ich priebeh, liečenie) takisto v určitom rozsahu (kvantifikovať nevie), prispeli k vývinu a rozvoju duševnej poruchy. Duševná porucha, vyvolaná u vyšetrovaného (prítomný stres pri jeho napadnutí dňa 19. 04. 2011), sa vyvíjala od uvedenej doby, najprv ako postraumatická stresová reakcia, ktorá sa vyvinula do postraumatickej stresovej poruchy, následne do aktuálne dominantnej pretrvávajúcej somatoformnej bolesťovej poruchy, resp. chronickej bolesťovej poruchy so somatickými a psychickými faktormi (F 45. 41). Tá je u neho prítomná aj aktuálne, je psychiatricky psychofarmakologicky liečený. Je adekvátne dokumentovaná, zistil ju aj pri psychiatrickom aktuálnom vyšetrení. Ku miere invalidity, jej vzniku, príčinnej súvislosti, zaradeniu do kapitoly posudzovaných porúch, je oprávnený vyjadrovať sa posudkový lekár, nie psychiater. Odporučil súdu nebrať na zreteľ vyjadrenia znalca z odboru traumatológie ohľadne jeho laického názoru o psychickom stave vyšetrovaného, hodnotenia jeho osobnosti, či jeho intrapsychickú tenziu a podobne. Užívanie liekov (predovšetkým analgetík, anxiolytík, hypnotík) bolo dôsledkom vzniknutej duševnej poruchy po 19. 04. 2011 u vyšetrovaného. Či bol závislý, na čo, akou formou pred týmto dňom, čiže či bol látkovo závislý pred vyše 8 rokmi, to zodpovedať nevie a nemôže, musel by ho vtedy vyšetriť. Aktuálne je pravidelne liečený ambulantným psychiatrom,

užíva ordinovanú psychofarmakoterapiu, samotná látková závislosť aktuálne manifestná a prítomná nie je. Poškodený trpel a trpí vyššie uvádzanými duševnými poruchami, nepredstieral a nepredstiera ich. Držanie (schopnosť jej nosenia, držania, používania a akej) zbrane posudzuje psychológ, nie psychiater. Vyšetovaný trpí aktuálne pretrvávajúcou somatoformnou bolesťovou poruchou, resp. chronickou bolesťovou poruchou so somatickými a psychickými faktormi (F 45. 41). Tá je u neho prítomná aj aktuálne, je psychiatricky psychofarmakologicky liečený. Vyšetovaný teda trpí aktuálne neurotickou a stresom podmienenou psychickou poruchou. Prevládajúci príznak tejto poruchy je trvalá, ťažká a mučivá bolesť, ktorá sa nedá úplne vysvetliť fyziologickými procesmi alebo organickou chorobou, sústreďuje sa na rôzne orgánové systémy (pohybový, nervový, tráviaci, kožu, atď.). Porucha napokon vyžaduje zvýšenú pozornosť a podporu, liečbu, či už osobnú alebo lekársku, vrátane psychiatrickej liečby. Úzko súvisí je kompatibilná s osobnostnou štrukturalizáciou, čiže u niektorej osoby sa po rovnakej stresovej záťaži vyvinie viac závažne, menej závažne, chronicky, u inej osoby sa nemusí vyvinúť vôbec. U vyšetovaného sa vyvinula, po stresovej situácii, fyzickom brachiálnom napadnutí. Pretrváva dodnes, je somaticky a aj psychiatricky liečený. Uvedené ochorenie je v zdravotnej dokumentácii dostatočne a adekvátne zdokumentované. Liečbu dlhodobú a systematickú potvrdil aj jeho ambulantly psychiater.

Dňa 22.06.2020 žalovaní predložili súkromný znalecký posudok č. 09/2020 vypracovaný MUDr. Gáborom Nagym, znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, ktorý spochybnil závery znalca ustanoveného súdom, a zároveň uviedol, že poškodený netrpel a netrpí posttraumatickou stresovou poruchou, keďže stres z napadnutia poškodeného rozhodne nebol neobvykle hrozivého a ani katastrofického rázu. Znalec v tomto prípade konštatuje na základe diagnóz, ku ktorým dospel, že sa nedá objektívne potvrdiť, že jeho ďalšia liečba súvisela s inkriminovanou udalosťou. Vychádzal aj z toho, že poškodený trpí niekoľkými somatickými chorobami, ktoré majú dopad na jeho duševný stav, resp. často sa pri nich objavujú aj duševné poruchy. A môže sa jednať aj o čistú náhodu či koincidenciu pri vzniku niektorých sprievodných duševných porúch po fyzickej či psychickej traume. Stres z napadnutia u histriónskej osobnosti môže byť spúšťačom takmer každej duševnej poruchy. Poškodený po úraze utrpel tzv. akútnu reakciu na stres. Konanie žalovaných z psychiatrického hľadiska nesúviselo s jeho PN od 19.04.2011 do 09.05.2011. Táto PN bola indikovaná len z telesného dôvodu. Invalidita poškodeného od 18.04.2012 nie je v žiadnej priamej súvislosti s prípadným duševným stavom poškodeného, ako následok konania žalovaných. Pre znalca sa zdá byť dubiálnym fakt, že pán F. G. D. je síce invalidný, ale čo sa týka jeho pracovnej rekomandácie, tá podľa znalca svedčí pre osobu úplne zdravú, nakoľko stanovená invalidita menovaného v ničom neobmedzuje, nehendikepuje, nie je žiadnou prekážkou na trhu práce. Väčšinu duševných porúch, ktoré sa objavili po incidente, znalec spochybnil, nakoľko sa nedali objektívne dokázať zo zdravotnej dokumentácie poškodeného. Avšak najpodstatnejším je fakt, že poškodený netrpel epizódou stredne ťažkej depresie F32.1 (a podobnou dg. F33), nakoľko túto diagnózu znalec v zdravotnej dokumentácii okrem dvoch prípadov nikdy nenašiel. Preto žiadnym spôsobom nedokáže vysvetliť, kedy, kým, ako a na základe čoho sa objavila v posudku o invalidite. Lieková závislosť poškodeného sa rozvinula až po kritickom dni 19.04.2011. Túto závislosť si privodil sám svojvoľným nadužívaním liekov, napriek opakovaným poučeniam jeho ošetrojúceho psychiatra. Takže znalec jednoznačne vylučuje príčinnú súvislosť konania žalovaných s rozvojom liekovej závislosti u poškodeného. Duševnú traumu v príčinnej súvislosti s inkriminovanou udalosťou poškodený nepredstieral, tá je neskôr vierohodne popísaná aj v konziliárnom psychiatrickom vyšetrení pri hospitalizácii na Neurologickej klinike. Duševné a iné traumy súvisiace s napadnutím poškodeného mohli objektívne trvať do 11.07.2011, či po dni 11.07.2011 poškodeným prezentované duševné a iné traumy boli objektívne dané alebo ich predstieral v snahe získať invalidný dôchodok, znalec nedokáže ani potvrdiť, ani vylúčiť. Praktickým lekárom stanovená výška bodového hodnotenia by musela svedčiť pre stav, že pacient nie je schopný vychádzať z domu, nakoľko má neustále strach z opakovania útoku, žije v permanentnej depresii, trpí takmer neliečiteľnou úzkosťou a strachom, nie je schopný žiadnej spoločenskej aktivít a pre izoláciu príde o medzilidské kontakty, ba môže prísť pre neschopnosť fungovania v mikrosociete aj o svoju rodinu. Žije izolovane a postupne chátra telesne i psychicky. Prakticky nespí. Dokonca hrozí i pokus samovraždy. Avšak z otázky č. 12. je evidentné, že (minimálne) poľuje a poľoval. Podľa tohto faktu výška bodového hodnotenia protirečí s jeho sociálnym fungovaním. Pokiaľ poľoval a poľuje, na 100% je isté, že psychiatrického hľadiska nebol obmedzený ani v iných spoločenských aktivitách, navyše bol schopný nadviazať vzťah a v súčasnosti má aj priateľku.

Následne na pojednávaní prvoinštančného súdu dňa 27.04.2021 predstúpil znalec MUDr. Gábor Nagy, ktorý uviedol, že vypracoval vo veci znalecký posudok 9/2020. Pri jeho vypracovaní síce nemohol vyšetriť

poškodeného F. D., avšak mal k dispozícii rozsiahlu zdravotnú dokumentáciu jednak od praktického lekára, jednak od psychiatra a taktiež z algeziologických kliník z Trnavy a Banskej Bystrice. Uvedená rozsiahla zdravotná dokumentácia ani po jej dôkladnom preskúmaní nepopisovala dostatočne a presne existenciu príznakov posttraumatickej poruchy, dokonca tam popísané a uvedené príznaky nenapĺňali ani samotnú podstatu PSP, tak ako ju popísal v znaleckom posudku na str. 41. Samotný dej udalosti podľa jeho názoru nenapĺňa tieto znaky, pričom môže konštatovať, že následkom tejto udalosti by pravdepodobne nebolo vyvolanie prenikavej tiesne u každého. Ďalšie zistenia popísané v znaleckom posudku sa týkajú stanovenej diagnózy F32.1, ako to vyplýva zo správy posudkového lekára, ktorý bol podkladom pre invalidizáciu F. D.. Posudok posudkového lekára obsahuje iba konštatovanie psychológa, pričom jednoznačné stanovenie diagnózy je v kompetencii psychiatra. V zdravotnej dokumentácii sa pritom ani v jednej z mnohých lekárskech správ C. B., ktorý bol ošetrovujúcim psychiatrom F. D., nenachádza konštatovanie o prítomnosti tejto diagnózy. Čo sa týka tohto číselného kódu diagnózy uvádza sa nim epizóda stredne ťažkej depresie, pričom keďže ide o epizódu, ide vždy o časovo ohraničený úsek s premenlivou dĺžkou trvania. V jeho lekárskej praxi sa doteraz nestretol a považuje to za vylúčené, aby takáto jedna epizóda odôvodňovala invalidizáciu pacienta. Taktiež čo sa týka diagnózy pretrvávajúca somatoformná bolesťová porucha. Zo samotnej podstaty tejto poruchy ide o to, že je diagnostikovaná bolesť nemá žiadny fyzický a fyziologický dôvod, pričom v prípade F. D. ide o pacienta, ktorý trpí viacerými chorobami a zdravotnými problémami. Takáto diagnóza by podľa jeho názoru mohla byť konštatovaná až po tom, čo by po skúmaní a pozorovaní na klinike nebol zistený ani jeden fyzický dôvod prítomnosti fyzickej bolesti. S C. B. pred a v priebehu vypracovania znaleckého posudku komunikoval tak, že ho písomne požiadal o zaslanie dokumentácie F. D.. Po vypracovaní znaleckého posudku a po tom, čo príslušným orgánom policajného zboru oznámil, že F. D. vzhľadom na svoj zdravotný stav nie je spôsobilý byť držiteľom zbrane, mu C. B. doručil lekársku správu, ktorú vypracoval po opätovnom naliehaní F. D., kde C. B. udáva diagnózu a upozorňuje na manipulatívne sklony F. D..

Následne na pojednávaní prvoinštančného súdu dňa 17.06.2021 predstúpil C. C. J., ktorý uviedol, že je príslušným posudkovým lekárom podľa bydliska F. D.. Pôvodne bola príslušnou lekárkou C. K.. Spis F. D. dostal pridelený a na základe toho odpovedal na otázky súdu a to podľa nálezov, ktoré mal k dispozícii a ktoré mal dostupné. Taktiež zaujímal pre žalobcu aj stanoviská k znaleckým posudkom MUDr. Nagya a MUDr. Straku. Jednoznačne vyjadruje názor, že invalidita F. D. bola spôsobená posttraumatickou stresovou poruchou, ktorá je v príčinnej súvislosti s udalosťami, ktorým bol vystavený. F. D. invalidizovala po roku práceneschopnosti C. K. z dôvodu depresívnych epizód. Aj keď zo zdravotnej dokumentácie jednoznačne nevyplýva zistená depresia, pristúpila k tomu z dôvodu, že F. D. bol liečený liekmi, ktoré sa užívajú na liečbu depresie. U F. D. sa vyskytovali jednak somatické aj psychické príznaky posttraumatickej poruchy. Aktuálny zdravotný stav F. D. nepozná. Naposledy bol posudzovaný na ústredí a bol plne invalidizovaný, tento raz už z dôvodu inej choroby, nie posttraumatickej stresovej poruchy. K dĺžke a opodstatnenosti tejto práceneschopnosti sa presne nevie vyjadriť, zastáva však názor, že práceneschopnosť bola v uvedenej dĺžke opodstatnená. V prvých fázach sa u F. D. prejavovali hlavne somatické príznaky, absolvoval množstvo vyšetrení. Nevie si predstaviť ako by to bolo možné, keby bol uznaný za práceneschopného. Za práceneschopnosť a jeho dĺžku zodpovedá ošetrojúci lekár. Predpokladá, že aj v tomto prípade bola dôvodnosť dĺžky kontrolovaná. Je pravdou, že C. K. pri čiastočnej invalidizácii použila diagnózu F 32.1, čo je stredne ťažká depresívna porucha. Tak tomu bolo z dôvodu, že v čase, keď F. D. posudzovala ešte nebolo možné u neho jednoznačne stanoviť ako dôvod posttraumatickú stresovú poruchu, pretože ešte neubehol rok od udalosti. Posttraumatickú stresovú poruchu je možno diagnostikovať až po roku od udalosti z dôvodu, že u časti pacientov počas uvedenej doby príznaky vymiznú. V prepúšťacej správe keď bol F. D. počas hospitalizácie vyšetrovaný, je konštatovaná reakcia na stres. Ide vlastne o situáciu, ktorá predchádza samotnému rozvinutiu posttraumatickej stresovej poruchy. Toto konštatovanie sa nachádza v Lekárskej správe zo dňa 20.7.2011, ktoré konštatuje protrahovanú reakciu na stres a depresie so somatizáciami. Táto správa bola vypracovaná v rámci hospitalizácie F. D. na neurológii. Predpokladá na 99,9%, že keď sa v lekárskej správe objavilo vyjadrenie a stanovenie diagnózy z odboru psychiatrie, muselo byť ošetrovujúcim lekárom indikované psychiatrické vyšetrenie. Ďalej by chcel poukázať aj na to, že pokiaľ prepúšťacia správa konštatuje psychogénne bolesti hlavy nemohol si ošetrojúci lekár takúto diagnózu vymyslieť, muselo to byť na základe vyšetrenia príslušným odborným lekárom.

Právne prvoinštančný súd vec posúdil na základe aplikácie ust. § 238 ods. 1 a § 328 ods. 6 zák. č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení.

Prvoinštančný súd pokračoval, že keďže v konaní bola žalovaným vznesená námietka premlčania, musel sa súd prvej inštancie primárne zaoberať vyhodnotením tejto námietky, ktorá smerovala voči nárokom uplatneným žalobcom. V spojitosti s názorom, ktorý bol vyslovený odvolacím súdom dospel súd k názoru, že premlčanie jednotlivých uplatnených nárokov je potrebné v prípade subjektívnej premlčacej lehoty posúdiť tak, že žalobca už od samého počiatku vyplácal jednotlivé dávky poškodenému s vedomím, že úraz poškodeného bol spôsobený inou osobou, resp. osobami. Je potrebné poukázať na to, že žalobca s orgánmi činnými v trestnom konaní predbežne komunikoval a opakovane žiadal informácie o stave trestného konania, pričom trestné konanie bolo od samého počiatku vedené a zo spáchania trestného činu boli podozriví žalovaní. Z týchto dôvodov teda súd vychádzal z toho, že žalobca disponoval informáciami, že jednotlivé dávky vypláca z dôvodu protiprávneho konania inej osoby, resp. iných osôb a taktiež mal jednoznačne možnosť identifikovať, že za protiprávne konanie zodpovedajú žalovaní, preto dospel v súlade s právnym názorom súdu II. inštancie k tomu, že podstatná časť nárokov uplatnených žalobcom je premlčaná. Čo sa týka jednotlivých nárokov, nemocenské dávky ktoré boli uplatnené za obdobie od 30.4.2011 do 12.7.2011 a vyplatené v celkovej výške 1 336,40 Eur sú premlčané v celom rozsahu. Invalidný dôchodok vyplácaný v období od 18.4.2012 do 5.10.2015 a vyplatený v celkovej výške 13 429,58 Eur je nepremlčaný za obdobie od 1.9.2014 do 5.10.2015 v celkovej sume 5 161,05 Eur. Úrazový príplatok vyplácaný v období od 20.4.2011 do 12.7.2011 vyplatený v celkovej výške 830,30 Eur je premlčaný v celom rozsahu. Vyplatená úrazová renta v období od 13.7.2011 do 31.12.2015 vyplatená v celkovej výške 12 059,30 Eur je nepremlčaná za obdobie od 1.9.2014 do 31.8.2015 v sume 2 122,80 Eur. Náhrada za bolesť vyplatená dňa 23.11.2012 v celkovej výške 3 655,- Eur a náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia vyplatená dňa 25.1.2013 v celkovej výške 8 175,- Eur sú premlčané v celom rozsahu. Z celkového uplatneného nároku teda nepremlčané zostali nároky z vyplateného invalidného dôchodku v celkovej výške 5 161,05 Eur a z vyplatenej úrazovej renty v celkovej výške 2 122,80 Eur. V zvyšnej časti uplatneného nároku súd žalobu z dôvodov premlčania žalobu zamietol a v ďalšom sa zaoberal vyhodnocovaním námietok žalovanej strany, ktoré smerovali k absencii príčinnej súvislosti medzi protiprávnym konaním žalovaných a vyplatením sociálnych dávok žalobcom v ich nepremlčanej časti.

Pri konečnom rozhodovaní vo veci vychádzal súd prvej inštancie z toho, že žalovaní sa dopustili protiprávneho konania vyššie spomínanou formou a spôsobom, pričom za toto protiprávne konanie boli uznaní za vinných a všetky ich námietky a argumentácie boli posúdené súdom v konaní, ktoré bolo vedené Okresným súdom Galanta pod sp. zn. 29T/255/2013. Na základe toho podľa názoru súdu boli jednoznačne identifikované subjekty zodpovedné za protiprávne konanie.

Čo sa týka námietok spočívajúcich v neexistencii príčinnej súvislosti medzi konaním žalovaných a škodou, súd prvej inštancie v rámci posudzovania tejto otázky vyhodnocoval jednak znalecký posudok vypracovaný MUDr. Strakom pod č. 166/2019 a taktiež súkromný znalecký posudok č. 09/2020 vypracovaný MUDr. Gáborom Nagyom, ktorý bol v konaní predložený žalovanou stranou a to v kontexte svedeckej výpovede posudkového lekára C. C. J., ktorý bol vypočutý na pojednávaní. V prvom rade súd považoval, za potrebné uviesť, že závery znaleckého dokazovania ktoré boli zadovážené v rámci trestného stíhania žalovaných a ktoré vyplývajú zo záverov znalca MUDr. Móresa a na ktoré žalovaní v rámci svojej procesnej obrany poukazovali vyhodnotil tak, že v časti záverov ku ktorým tento znalec dospel, nie je možné vyhodnotiť ako objektívne a to vzhľadom na to, že MUDr. Móres ako znalec z odboru traumatológie nie je oprávnený hodnotiť psychický stav poškodeného, jeho osobnosť a taktiež oprávnenosť dĺžky práceneschopnosti poškodeného, pretože znalecké dokazovanie vykonané MUDr. Móresom hodnotilo aktuálny stav poškodeného, pričom skutočnú dĺžku a oprávnenosť práceneschopnosti je oprávnený hodnotiť iba ošetrojúci lekár a to po posúdení všetkých okolností a zdravotného stavu poškodeného a progresie zistených poškodení zdravia. Nie je možné sa stotožniť s argumentáciou žalovaných, že oprávnenosť a dĺžku práceneschopnosti poškodeného je potrebné hodnotiť s prihliadnutím na znalecký posudok MUDr. Móresa. Naopak je súd názoru, že dĺžku práceneschopnosti je potrebné hodnotiť na základe stanoviska a rozhodnutia ošetrojúceho lekára, teda tak, ako ho tento lekár stanoví. V danom prípade teda súd nemal oprávnenosť a dĺžku práceneschopnosti poškodeného vo období od 30.4.2011 do 12.7.2011 za vyvrátenú a spochybnenú.

Čo sa týka rozporov v znaleckých posudkoch MUDr. Straku a MUDr. Nagya tieto hodnotil prvoinštančný súd v kontexte s ďalšími vykonanými dôkazmi a to hlavne v kontexte svedeckej výpovede C. J., ktorý je posudkovým lekárom, pričom dospel k názoru, že C. J. svojou svedeckou výpoveďou podporil závery, ku ktorým dospel znalec MUDr. Straka, pričom zrozumiteľným spôsobom vysvetlil, prečo bola pri čiastočnej invalidizácii poškodeného použitá diagnóza F 32.1 - stredne ťažká depresívna porucha, keď uviedol, že v tom čase nebolo možné použiť na invalidizáciu poškodeného diagnózu posttraumatickej stresovej poruchy, pretože túto je možné diagnostikovať až po roku od spúšťajúcej udalosti, nakoľko počas tejto doby u časti pacientov príznaky vymiznú. Svedok C. J. poukázal taktiež na to, že v prepúšťajúcej správe poškodeného je konštatovaná reakcia na stres, pričom ide o situáciu, ktorá predchádza samotnému rozvinutiu posttraumatickej stresovej poruchy a táto ja konštatovaná v lekárskej správe zo dňa 20.7.2011. Svedok v najvyššej možnej miere predpokladá, pričom vzhľadom na jeho odbornosť sa súd s týmto predpokladom stotožnil, že v lekárskej správe sa toto konštatovanie objavilo na základe indikovaného psychiatrického vyšetrenia. V zmysle uvedenej svedeckej výpovede je preto potrebné hodnotiť aj znalecké dokazovanie, pričom po takomto hodnotení musel súd dospieť k názoru, že závery ku ktorým dospel znalec MUDr. Straka sú objektívnejšie a v zmysle nich znalec jednoznačne skonštatoval, že z hľadiska psychiatrického bol stres vyvolaný napadnutím poškodeného žalovanými spúšťačom posttraumatickej stresovej poruchy a to aj s prihliadnutím na osobnosť poškodeného. Znalec skonštatoval, že v uvedenom prípade bol stres spúšťačom vývinu duševnej poruchy, ktorý v spojení s osobnostnou štrukturalizáciou poškodeného vyvolal duševnú poruchu a to vo forme posttraumatickej stresovej poruchy. Znalec taktiež jednoznačne skonštatoval, že duševná porucha u poškodeného bola vyvolaná primárne prežitým stresom, pričom tento stres u poškodeného v určitom rozsahu prehlbovali aj prítomné zranenia, ich priebeh a liečenie, čo taktiež prispelo k vývinu duševnej poruchy. Duševnú poruchu u poškodeného je potrebné podľa záverov znalca vnímať ako vyvíjajúcu sa, pričom priebeh bol od posttraumatickej stresovej reakcie, následne do posttraumatickej stresovej poruchy, ktorá sa u poškodeného aktuálne vyvinula do dominantnej somatoformnej bolesťovej poruchy, resp. chronickej bolesťovej poruchy so somatickými a psychickými faktormi. Táto porucha je pritom u poškodeného adekvátne zdokumentovaná, pričom ju znalec zistil aj pri aktuálnom vyšetrení poškodeného. Podľa názoru znalca MUDr. Nagya ktorý vo veci vypracoval súkromný znalecký posudok predložený žalovanými, poškodený netrpel a netrpí posttraumatickou stresovou poruchou, keďže stres z napadnutia poškodeného nebol neobvykle hrozivého ani katastrofického rázu. S takýmto konštatovaním sa však súd nemohol stotožniť, pretože v tomto prípade znalec hodnotí kategóriu, ktorá je navýsost subjektívna, pričom u každého jedinca je miera hrozivosti a následného stresu schopná iným spôsobom ovplyvniť prežívanie stresujúcej udalosti a miera hrozivosti je u každého jedinca iná, pričom znalec žiadnym spôsobom nevysvetlil, prečo by mal byť poškodený práve osobou, ktorá by mala napadnutie zo strany žalovaných prežívať menej stresujúco a vnímať ho menej hrozivo. Práve v prípade osoby poškodeného a na jeho osobnostný a psychický profil, tak ako to v podstate konštatujú obaja znalci, kde poškodeného hodnotia ako zložito štrukturovanú osobnosť, môže byť dopad stresujúcej udalosti o to závažnejší. Táto skutočnosť však nemôže byť pričítaná žalovaným, vzhľadom na charakter ich konania, ako favorizujúce. V tejto súvislosti súd poukázal na to, že poškodený v zmysle formulácie skutku za ktorý boli žalovaní odsúdení, bol napadnutý dvoma dospelými osobami, soťou na elektrické bariérové oplotenie, opakovane udieraný do oblasti tváre a niekoľkokrát bol kopnutý do nôh a ďalšej časti tela. Z takéhoto popisu skutku je potrebné podľa názoru súdu vychádzať, pričom je nepochybné, že u každého jedinca je takáto udalosť spôsobilá vyvolať obavy o život a to s príslušnými následkami, ktorých charakter a dopady majú u každej osoby iné následky v závislosti na tom, ako táto osobnosť udalosť prežíva. Výhrady znalca MUDr. Nagya že pri invalidizácii poškodeného bola použitá stredne ťažká depresia považuje súd za vyvrátené a to svedeckou výpoveďou C. J. ktorý uviedol, že v čase prvotnej invalidizácie nebolo možné použiť inú diagnózu ako posttraumatickú stresovú poruchu, pretože neubehla doba potrebná na zistenie jej ďalšieho vývoja. Znalecké posudky súd taktiež hodnotil aj s prihliadnutím na to, že znalec MUDr. Straka poškodeného osobne vyšetril a formuloval aj závery, ku ktorým dospel, pričom hodnotil stav poškodeného v čase vyšetrenia. Vzhľadom na tento dôvod ako aj dôvody uvedené vyššie súd považoval znalecký posudok vypracovaný znalcom MUDr. Strakom za objektívnejší. Súd sa taktiež nemohol stotožniť s výhradami žalovaných, že vzhľadom na množstvo posudkov ktoré tento znalec vo veciach vypracováva, nemôže tieto posudky vypracovávať kvalitne a zodpovedne. Merítkom hodnotenia kvality a odbornosti znaleckých posudkov môžu byť iba skutočnosti majúce odborný a vedecký charakter, pričom počet znaleckých posudkov ktoré znalec vypracováva takýmto kritériom nie je.

Vzhľadom na uvedené, ako aj vzhľadom na citované zákonné ustanovenie, považoval súd prvej inštancie nároky uplatnené žalobcom za preukázané a to jednak odsudzujúcim rozsudkom ktorým boli žalovaní v 1/ a 2/ uznaný za vinných z protiprávneho konania, pričom toto protiprávne konanie bolo vzhľadom na vykonané dokazovanie v priamej príčinnej súvislosti s poškodením zdravia F. D., pritom príčinná súvislosť bola jednoznačne preukázaná závermi znalca MUDr. Straku v jeho znaleckom posudku č. 166/2019 ako aj svedeckou výpoveďou posudkového lekára C. J.. Výška jednotlivých nárokov bola v spore jednoznačným spôsobom preukázaná v duchu požiadavky vyššie citovaného zákonného ustanovenia príslušnými potvrdeniami, z ktorých vyplývala výška vyplatených dávok, pričom voči preukazovanej výške vyplatených a uplatnených nárokov žalovaní nevznášali námietky. Z uvedených dôvodov súd žalobe v nepremlčanom rozsahu vyhovel.

Súd prvej inštancie žalovaným v konaní priznal právo na náhradu trov konania v zmysle § 255 ods. 1 CSP v rozsahu 82%, nakoľko v tejto časti mali žalovaní vo veci úspech, pretože žaloba bola v tejto časti zamietnutá. Pri stanovovaní pomeru vychádzal súd z toho, že žalobca si žalobou uplatnil celkovo čiastku 39 485,558 Eur a súdom mu bolo priznaných 7 283,85 Eur, čo predstavuje 18% z celkového uplatneného nároku a žaloba bola v zvyšnej časti 82 % zamietnutá.

Proti tomuto rozsudku podali prostredníctvom svojej advokátky obaja žalovaní odvolanie a to čo do vyhovujúceho výroku I. a nadväzujúceho výroku II. o náhrade trov konania, pričom uplatnili odvolacie dôvody v zmysle § 365 ods. 1 písm. f) CSP, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym zisteniam a písm. h) tohto ustanovenia, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia vecí a domáhali sa, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne a žalovaným prizná nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

Žalovaní nesúhlasia s vyhodnotením vykonaných dôkazov a opätovne namietajú nesprávne závery súdu, ktoré sa týkajú vyhodnotenia znaleckého posudku MUDr. Nagya doplneného jeho výpoveďou pred súdom, ako aj nesprávne vyhodnotenie posudku MUDr. Straku a napokon aj svedeckej výpovede C. J., posudkového lekára. Znalec MUDr. Nagy mal k dispozícii pre vypracovanie znaleckého posudku rozsiahlu zdravotnú dokumentáciu, ktorá nepopisovala dostatočne existenciu príznakov posttraumatickej stresovej poruchy a príznaky, ktoré boli v dokumentácii uvedené nezodpovedali podstate tejto diagnózy. Znalec MUDr. Nagy popísal všetky typické príčiny, ktoré sú spúšťačom PSP, ktoré vôbec nie sú totožné so stresom, ktorý utrpel poškodený F. D. konaním žalovaných. V prepúšťacej správe poškodeného zo dňa 16.8.2012 je uvedené, že poškodený bol prepustený z nemocnice v stabilizovanom stave, mal si doliečiť iba edém pravej ruky a mal absolvovať somatické vyšetrenia. Konzílium na neurologickej klinike hovorí len o prvkoch PSP. Ani psychologický nález pre účely invalidizácie poškodeného neobsahuje zmienku o tejto poruche. Preto ju znalec MUDr. Nagy jednoznačne vylúčil. Poukázal na to, že poškodený trpí viacerými somatickými chorobami, ktoré majú tiež dopad na jeho duševný stav, ako aj na rozpad jeho rodiny v kritickom čase, ktorý je nepochybne väčším stresogénnym faktorom, než úraz alebo choroba. Diabetes melitus poškodeného tiež často spôsobuje depresie. Napokon tento znalec zdôraznil, že ani v zdravotnej dokumentácii ošetrojúceho lekára poškodeného C. B. sa nenachádza ani zmienka o diagnóze PSP, ktorú musí stanoviť psychiater. Odvolatelia nesúhlasia ani s tým, že prvoinštančný súd zásadne odmietol závery MUDr. Móresa, znalca, ktorý bol pribratý v trestnom konaní a uviedol, že počas svojej 19-ročnej znaleckej činnosti sa ešte nestretol s tým, že podobný alebo kritický incident by bol následne vyvolal rozvoj PSP, pričom tento znalec postrehol, že poškodený predstiera väčšie ťažkosti ako sú objektívne lekárske zistenia, čo potvrdil aj jeho ošetrojúci lekár C. B., ktorý upozornil na manipulačné sklony poškodeného. I keď u C. B. a MUDr. Móresa nejde o psychiatrov, pre ich skúsenosti sú ich názory neopomenuteľné a v kontexte s inými zistenými skutočnosťami, najmä so závermi MUDr. Nagya, je nutné na ne prihliadať. Napokon zveličovanie zdravotných problémov zo strany poškodeného vyplýva aj z iných lekárskeho správ, aj z popisu jeho vyšetrenia znalcom MUDr. Strakom. To, že znalec MUDr. Nagy nevyšetрил poškodeného, nemožno pričítať na jeho vrub tak, že to oslabuje vierohodnosť jeho záverov. Poškodený totiž odmietal vyšetrenia u MUDr. Nagya. Podľa odvolateľov nemožno súhlasiť ani so záverom súdu, že dĺžka práceneschopnosti je výlučnou otázkou praktického ošetrojúceho lekára a že MUDr. Móres nebol oprávnený stanoviť jej dĺžku.

Odvolatelia pokračovali, že prvoinštančný súd úplne prehliadol podstatný fakt, že poškodený napriek svojej diagnóze nadmerného užívania liekov bol schopný držať zbrane a poľovať, čo svedčí o dôvodnosti pochybnosti o jeho sťaženom spoločenskom uplatnení. Po tom, čo znalec MUDr. Nagy upozornil na túto skutočnosť príslušné orgány, poškodený už netrpí PSP, je naďalej invalidizovaný, ale už len z dôvodu somatických ochorení, čo potvrdil aj posudkový lekár C. J.. Aj to nasvedčuje predpokladu žalovaných, že poškodený konal účelovo, posttraumatická porucha už pominula, lebo chcel naďalej držať zbrane a poľovať. Od začiatku mali dôvodné podozrenie, že poškodený koná účelovo, predstieral väčšie zdravotné problémy ako v skutočnosti mal, vrátane svojich duševných ťažkostí, v snahe získať invalidný dôchodok. Odvolatelia nesúhlasia ani s tým, že prvoinštančný súd pri hodnotení posudku MUDr. Nagya zvýraznil bez potrebných dôkazov, že invalidizácia každej osobnosti sa posudzuje aj podľa toho, že každý jedinec prežíva udalosti rozdielne. Sú toho názoru, že súd neobjektívne, bez prihliadnutia na podstatné a v konaní preukázané skutočnosti, vyhodnotil ako správny znalecký posudok MUDr. Straku, ktorý oni nemohli uznať, lebo ho pokladajú za povrchný, jeho závery za nepresvedčivé a v detailoch neopierajúce sa o lekárske správy a zdravotnú dokumentáciu poškodeného. Preto poukázali na to, že MUDr. Straka vykonáva znaleckú činnosť veľmi intenzívne (v roku 2019 vypracoval za 11 mesiacov 166 posudkov), čo môže vzbudiť pochybnosti o ich kvalite a dôsledkoch.

Odvolatelia pokračovali, že prvoinštančný súd nesprávne vyhodnotil aj výpoveď C. J., posudkového lekára, ktorý závery MUDr. Nagya vôbec nevyvrátil. Poukazoval len na predchádzajúcu posudkovú lekárku C. K., psychiatricku, ktorá pri invalidizácii poškodeného použila diagnózu stredne ťažkú depresívnu poruchu. C. J. vyslovil len predpoklady, že zrejme diagnóza bola v prepúšťacej správe stanovená na základe vyšetrenia príslušným lekárom, čo však z lekárskeho správ nie je potvrdené. C. J. pripustil, že zo zdravotnej dokumentácie jednoznačne nevyplýva zistená depresia poškodeného.

Na základe týchto najpodstatnejších zistených skutočností a vykonaných dôkazov odvolatelia dospeli k záveru, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a následne vychádzal aj z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď uzavrel, že vykonané dokazovanie jednoznačne preukázalo príčinnú súvislosť medzi ich konaním a invalidizáciou poškodeného a to najmä s poukazom na závery znalca MUDr. Straku a posudkového lekára C. J.. Následkom takéhoto vyhodnotenia skutkového a právneho stavu súd potom uznal, že invalidný dôchodok bol poškodenému správne priznaný a preto potom nepremiľčané čiastkové nároky z vyplateného invalidného dôchodku a úrazovej renty spolu vo výške 7.283,85 Eur žalobcovi priznal. Vzhľadom k tomu, že žalovaní podávajú odvolanie čo do vyhovujúceho výroku I., je nutné, aby odvolaním napadli aj závislý výrok o náhrade trov konania.

Žalobca odvolanie nepodal. K doručenému odvolaniu žalovaných predložil písomné vyjadrenie, ktorým navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

K obsahu odvolania žalovaných žalobca uviedol, že súkromný znalecký posudok, ktorý vypracoval MUDr. Nagy vykazuje znaky zaujatosti a znalec sa v ňom dopúšťa početných nepresností, na ktoré poukázali vo vyjadrení zo dňa 26.11.2020. Pre objektívne a relevantné zhodnotenie zdravotného stavu poškodeného bolo potrebné ho osobne vyšetriť, čomu sa poškodený u znalca MUDr. Nagya nepodrobil. Znalec vo svojom posudku vyjadril iba svoje domnienky a spochybnil dostupné relevantné lekárske nálezy, avšak podstatné informácie pre jeho zhotovenie nemal k dispozícii. Znalecký posudok MUDr. Nagya nezodpovedá zásadám logického myslenia. Znalec sa nezaoberal všetkými skutočnosťami, ktorými sa zaoberať mal. Chybou znalca bola i skutočnosť, že sa púšťal do oblasti, ktorá mu z hľadiska odbornosti neprislúcha. Posudok obsahuje vecné pochybenia. Posudok vykazuje znaky účelovosti a explicitne z neho vyplýva tendencia znalca vyvrátiť diagnózy a skutočnosti svedčiace tomu, čo poškodený trpí duševnou poruchou v dôsledku fyzického útoku žalovaných, t.j. je tu dôvodná pochybnosť o nezaujatosti znalca, nakoľko obsah znaleckého posudku v plnej miere korešponduje s argumentáciou žalovaných. Znalecký posudok vypracovaný MUDr. Strakom je vecne správny, správne charakterizuje situáciu, koriguje zbytočné otázky, vysvetľuje hranice znaleckého odvetvia a preto je potrebné ho považovať za objektívny, nestranný a relevantný.

Žalovaní predložili prostredníctvom svojej advokátky vyjadrenie k vyjadreniu žalobcu k odvolaniu žalovaných, v ktorom odkázali na to, že k znaleckému posudku MUDr. Straku sa už vyjadrili v podanom odvolaní. Znalecký posudok MUDr. Nagya vychádza zo zdravotnej dokumentácie poškodeného, ktorá nezodpovedá diagnóze posttraumatickej poruchy, ani psychologický nález pre účely invalidizácie poškodeného neobsahuje zmienku o tejto poruche. Poškodený podozrivo odmietal vyšetrenie u znalca MUDr. Nagya, konal účelovo, keďže po fyzickej stránke nespĺňa kritériá na to, aby získal invalidný dôchodok, tak predstiera, že trpí PSP v snahe získať invalidný dôchodok, o čom svedčí skutočnosť, že keď znalec MUDr. Nagy upozornil príslušné orgány na odobratie zbrane poškodenému, už poškodený netrpí PSP. Aj preto sa nemožno stotožniť so znaleckým posudkom MUDr. Straku, ktorý v roku 2019 za 11 mesiacov vypracoval 166 posudkov, čo vzbudzuje pochybnosti aj o kvalite daného znaleckého posudku. Námietky žalobcu k znalcovi MUDr. Nagyovi sú neadekvátne formulované všeobecne, zakladajúce sa len na ničím neosvedčenej zaujatosti, účelovosti len preto, že išlo o súkromný znalecký posudok. Oba znalecké posudky sú rovnocenné. Žalobca neuviedol žiadne konkrétne vecné argumenty, ktoré by potvrdzovali vznesenú námietku zaujatosti a účelovosti. V ostatnom poukázali na obsah nimi podaného odvolania.

Ďalšie podania v odvolacom konaní strany do spisu nedoručili.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku – ďalej CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom – stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), po preskúmaní zákonnosti a vecnej správnosti rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania dospel v kontexte uplatnených dovolacích dôvodov, k záveru, že odvolaniu žalovaných proti výroku I. a II. napadnutého rozsudku nie je možné priznať úspech, keďže rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu je vo výrokoch vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 CSP).

Predmetom prvoinštančného konania podľa žaloby bol nárok žalobcu - Sociálnej poisťovne uplatnený v zmysle § 238 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení, na náhradu škody, ktorá mu vznikla výplatom dávok poškodenému F. G. D. v súhrnnej výške 39.485,58 Eur z titulu náhrady škody, ktorá mu vznikla v dôsledku protiprávneho konania žalovaných voči poškodenému dňa 19.4.2011 v čase o 14.30 hod. v obci Hoste v areáli miestnej živnostenskej farmy, kedy žalovaní spoločným konaním napadli poškodeného, spôsobili mu ľahkú ujmu na zdraví, za čo boli rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 29T/255/2013 zo dňa 18.1.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 15.11.2016 v spojitosti s uznesením Krajského súdu Trnava č.k. 3To/74/2016 zo dňa 15.11.2016, uznaní vinnými z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona. Prvoinštančný súd preskúmaným rozsudkom (druhým v poradí nasledujúcim po predchádzajúcom rozsudku Okresného súdu Galanta č.k. 15Csp/258/2017-527 zo dňa 5.8.2021, ktorý bol uznesením Krajského súdu v Trnave č.k. 24CoCsp/57/2021-586 zo dňa 12.4.2022 zrušený a vec vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie), čiastočne vyhovel, keď žalovaným 1 a 2 výrokom I. napadnutého rozsudku uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 7.283,85 Eur a vo zvyšku žalobu z dôvodu ustálenia premlčania zamietol.

Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, ktorý je viazaný ako rozsahom, tak i uplatnenými odvolacími dôvodmi, bolo v kontexte odvolacích dôvodov preskúmať vyhovujúcu časť napadnutého rozsudku a nadväzne i závislý výrok o náhrade trov konania so zameraním na to, či súd dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil s poukazom na špecifikáciu týchto odvolacích dôvodov v podanom odvolaní žalovaných. Zamietajúci výrok II. preskúmaného rozsudku nebol odvolaním napadnutý, nadobudol tak právoplatnosť a nepodliehal odvolaciemu prieskumu. Keďže žalobou uplatnený nárok bol výrokom II. vo zvyšku právoplatne v dôsledku premlčania zamietnutý, predmetom odvolacieho konania bol už iba nárok na zaplatenie podľa záverov súdu prvej inštancie nepremiľčanej sumy nárokov z vyplateného invalidného dôchodku v sume 5.161,05 Eur a z vyplatenej úrazovej renty v sume 2.122,80 Eur, spolu 7.283,85 Eur.

Pre daný právny vzťah v tejto fáze konania bolo rozhodujúce ust. § 238 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení, podľa ktorého Sociálna poisťovňa má právo voči tretím osobám na náhradu škody, ktorá jej vznikla výplatom dávok v dôsledku ich zavineného protiprávneho konania; výšku škody preukazuje Sociálna poisťovňa potvrdením príslušnej organizačnej zložky Sociálnej poisťovne o výške vyplatených dávok.

Pretože odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav pokiaľ ide o preukázané skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcom uplatneného nároku v rozsahu odvolacieho prieskumu a pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho právne závery vo veci, pričom sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP odvolací súd konštatuje správnosť jeho dôvodov a odkazuje na odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku. Odvolací súd, vychádzajúc z odvolacej argumentácie žalovaných, nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od skutkových alebo právnych záverov súdu prvej inštancie odchýliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľom. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia dopĺňa iba nasledovné:

Po oboznámení sa so všetkými dôkazmi vykonanými prvoinštančným súdom, vyhodnotiac ich podľa vlastnej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky v ich vzájomnej súvislosti, s prihliadnutím na všetko, čo vyšlo počas konania najavo, odvolací súd zhodne s prvoinštančným dospel k záveru, že v konaní bola dostatočným spôsobom preukázaná príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním žalovaných a vyplatením daných sociálnych dávok žalobcom poškodenému v nepremiľčanej časti, ktorá zostala predmetom tohto odvolacieho konania. S touto otázkou sa prvoinštančný súd riadne a vyčerpávajúco vysporiadal v ods. 24 až 27 odôvodnenia preskúmaného rozsudku, s ktorými závermi sa odvolací súd plne stotožňuje a v podrobnostiach na ne odkazuje, bez potreby ich opakovať. V rámci odôvodnenia preskúmaného rozsudku sa súd vysporiadal v podstate s celou odvolacou argumentáciou žalovaných. Prvoinštančný súd sa v odôvodnení riadne vysporiadal aj s rozpormi medzi znaleckými posudkami MUDr. Straku (ustanoveného súdom) a MUDr. Nagya (ktorého znalecký posudok bol podaný na základe objednávky žalovaných) a to v kontexte svedeckej výpovede C. J. (príslušného posudkového lekára). MUDr. Straka a C. J., ktorí priamo osobne vyšetřovali poškodeného, dospeli k zhodnému záveru, že poškodený trpel posttraumatickou stresovou poruchou, ktorá je v príčinnej súvislosti s protiprávnym konaním žalovaných, keď stres, ktorý poškodený zažil pri tomto útoku bol spúšťačom (promotérom, iniciátorom) vývinu tejto duševnej poruchy v nadväznosti na danú osobnostnú štrukturalizáciu poškodeného. Duševná porucha u poškodeného vyvolaná stresom z predmetného napadnutia žalovanými sa vyvíjala najprv ako posttraumatická stresová reakcia, ktorá sa vyvinula do posttraumatickej stresovej poruchy, následne do somatoformnej bolestivej poruchy, ktorá bola u poškodeného prítomná aj v čase psychiatrického vyšetřenia a na ktorú je poškodený aj psychofarmakologicky liečený, pričom bola adekvátne dokumentovaná v zdravotníckej dokumentácii. Znalec MUDr. Straka v predmetnom znaleckom posudku uzavrel, že poškodený trpel a trpí uvedenými duševnými poruchami, nepredstieral a nepredstiera ich, aktuálne trpí neurotickou a stresom podmienenou psychickou poruchou, ktorá súvisí – je kompatibilná s osobnostnou štrukturalizáciou poškodeného.

Prvoinštančný súd sa tiež správne vysporiadal s názorom znalca MUDr. Nagya, keď uviedol, že poškodený netrpel a netrpí PSP, keďže stres z napadnutia žalovanými rozhodne nebol neobvykle

hrozivého, ani katastrofického rázu. Správne poukázal na to, že v tomto prípade znalec (ktorý ani osobne nevyšetрил poškodeného – nech už z akýchkoľvek dôvodov) hodnotil kategóriu, ktorá je na výsosť subjektívna, pričom u každého jedinca je miera hrozivosti a následného stresu je schopná iným spôsobom ovplyvniť prežívanie stresujúcej udalosti, pričom znalec nevysvetlil prečo by mal byť poškodený práve osobou, ktorá by mala napadnutie zo strany žalovaných prežívať menej stresujúco a vnímať ho menej hrozivo a to aj s poukazom na osobnostný a psychický profil poškodeného, keď podľa znalcov ide o zložito štruktúrovanú osobnosť, kedy môže byť dopad stresujúcej udalosti o to závažnejší. U každého jedinca obdobná udalosť je spôsobilá vyvolať obavy o život a to s príslušnými následkami, ktorých charakter a dopady sú u každej osoby iné v závislosti na tom, ako táto osobnosť udalosť prežíva. S poukazom na uvedené, aj na skutočnosť, že MUDr. Straka poškodeného na rozdiel od MUDr. Nagyá osobne vyšetрил, prvoinštančný súd správne považoval znalecký posudok MUDr. Straku podporený výpoveďou C. J. za objektívnejší, pričom dodal, že merítkom hodnotenia kvality a odbornosti znaleckých posudkov môžu byť iba skutočnosti majúce odborný a vedecký charakter, pričom (odvolateľmi namietaný vysoký) počet znaleckých posudkov vypracovaných znalcom takýmto kritériom nie je. I keď z vykonaného dokazovania vyplýva, že poškodený predstiera väčšie ťažkosti ako sú objektívne lekárske zistenia, resp. má manipulačné sklony, táto skutočnosť bola lekármi zistená a konštatovaná a musí byť lekármi zohľadnená, aby diagnóza poškodeného bola objektivizovaná. Otázka držby zbrane poškodeným, či neskorší zánik posttraumatickej stresovej poruchy poškodeného, je irelevantná vo vzťahu k uvedeným záverom.

S poukazom na vyššie uvedené, v spojení s odôvodnením preskúmaného rozsudku prvoinštančným súdom, odvolací súd dospel k záveru, že odvolacie dôvody uplatnené žalovanými neboli naplnené, keď súd prvej inštancie dospel k správny skutkový záverom a vec aj správne právne posúdil, v dôsledku čoho boli splnené podmienky, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu vyhovujúceho výroku I. a od neho závislého výroku II. o náhrade trov prvoinštančného konania, ako vo výrokoch vecne správny, s použitím § 387 CSP potvrdil.

V tomto odvolacom konaní bol plne úspešný žalobca, v dôsledku čoho bolo dôvodným v zmysle § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP priznať žalobcovi v zmysle § 262 ods. 1 CSP plnú náhradu trov tohto odvolacieho konania voči v odvolaní neúspešným žalovaným. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak
sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).
Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,
pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).